

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra hudební kultury

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(oponent práce)

Student:	Vojtěch KOLINGER
Studijní program:	N7504 Učitelství pro střední školy
Studijní obor:	Učitelství HV a AJ pro střední školy
Téma bakalářské práce:	Metodika výuky doprovodné kytary
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Oponent práce:	Doc. Mgr. Tomáš Kuhn, Ph.D.
Akademický rok:	2012/13

Koncepce práce a její struktura: Diplomová práce čítá 73 stran textu, který je opatřen úvodem, závěrem, resumé, seznamem literatury, seznamem obrázků a přílohami. Autor práce čerpá z uvedené literatury a vlastních zkušeností pedagoga. Spis je doplněn o CD s audio ukázkami rytmů hraných na kytaru.

Obsahová stránka: Cílem autora bylo shrnutí a utřídění získaných poznatků a zkušeností s výukou hry doprovodné kytary, což se mu podařilo a tvoří obsah této práce. Text je rozčleněn do pěti velkých kapitol a množství podkapitol. Zcela logicky v úvodu práce charakterizuje Vojtěch Kolinger kytaru jako nástroj, zabývá se technikou hry, názvoslovím a laděním. S technikou hry dále souvisí pojednání o správném držení nástroje a technikou hry pravé a levé ruky. Velmi přínosná je část o zápisu doprovodu, který autor člení na zápis kytarových akordů a rytmu. Zde je detailnější pozornost věnována různým způsobům zápisu.

Zásadní kapitolou celé práce je metodika výuky doprovodné kytary. To je uvedené zcela správně psychologickými východisky hudebního vývoje kytaristy a dále rozvojem kytarových dovedností. Následuje vlastní metodika hry na doprovodnou kytaru, kterou autor

rozděluje na výuku akordů, kterou lze přijmout bez výhrad a hru rytmů. Zde by zřejmě stálo za zvážení, zda volit zcela nepřesné terminologické označení tzv. rytmů, např. naprosto děsivý termín „pionýrák“, vzbuzující navíc nepříjemné konotace na dobu totality, a nedržet se raději žánrového označení, což autor v některých případech činí (valčík, pochod atd). Také by bylo vhodnější volit pro velmi neurčité označení „rytmy“ spíše terminologicky přesný „pattern“ či rytmický vzorec. Domnívám se, že není nutné ctít označení, z pohledu hudebního teoretika, velmi slabé publikace Já, písničká. Volil bych raději odbornější publikaci k posouzení rytmických jevů, např. Vladimíra Tichého Úvod do studia hudební kinetiky či tituly Hrajeme podle akordických značek Emila Hradeckého či Piano v jazzu Jiřího Verbergra. Jistě by se našla také řada dalších rytmických vzorců, které by šlo zařadit do této práce, ale vzhledem k tomu, že uvedená metodika je určena jen začátečníkům, uvedené modely plně postačují.

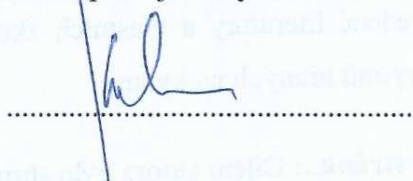
Závěrečné kapitoly přináší zajímavé pojednání o některých kytarových školách, které vyšly v ČR a pedagogické využití spisu pro zájemce doprovodné kytary, tj nejen žáky, ale také učitele.

Jazyková stránka: Jazyková stránka práce je na vynikající gramatické i stylistické úrovni.

Formální stránka: Diplomová práce splňuje všechny formální záležitosti. Literatura je správně citována, podobně i poznámky pod čarou či označení stránek příloh pomocí římských číslic.

Hodnocení: Vzhledem k výše uvedenému hodnotím tuto práci jako **výbornou**.

V Plzni dne 21. 7. 2013

.....